

Arrest

nr. 129 613 van 18 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 december 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 maart 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 8 september 2011 een aanvraag in om een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie te verkrijgen, dit in functie van haar vader.

Zij werd op 22 maart 2012 in het bezit gesteld van een F-kaart.

Na verloop van tijd plande de verwerende partij het einde van het verblijfsrecht van de vader van verzoekster.

Per schrijven van 8 november 2013 werd aan verzoekende partij gevraagd om alle nuttige elementen in het kader van een herbeoordeling van haar verblijfsrecht, over te maken aan de Dienst Vreemdelingen-zaken.

Op 4 december 2013 trof de gemachtigde van de federale staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding t.a.v. de vader van verzoekster een beslissing die een einde stelt aan het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Op 5 december 2013 trof de verwerende partij t.a.v. verzoekster een beslissing die een einde stelt aan het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze bijlage 21 is de bestreden beslissing, die op 25 februari 2014 aan de verzoekende partij werd ter kennis gebracht. Zij is gemotiveerd als volgt:

“De betrokkene verkreeg het recht op verblijf in functie van haar vader, dhr. [A.F.E.B.] (RR [...]). De vader van betrokkene voldoet echter niet meer aan de voorwaarden van art. 40 §4 van de wet van 15.12.1980. Er werd om die reden dan ook, overeenkomstig art. 42 bis van diezelfde wet, een einde gesteld aan zijn verblijf. Overeenkomstig art. 42quater §1,1° van de wet van 15.12.1980 dient er dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van betrokkene aangezien er een einde werd gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij vervoegd heeft.

Er werd in een brief van 08.11.2013 aan betrokkene gevraagd om, overeenkomstig art. 42 quater §1, 3e lid - KB 08.10.1981, bewijsstukken voor te leggen van eventuele humanitaire elementen waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier. Betrokkene heeft deze brief op 27.11.2013 ondertekend en maakte nadien volgende bewijsstukken voor: inschrijvingsbewijzen VDAB, sollicitatiebewijzen, inlichtingenblad van Asap.be (interimkantoor), uitnodigingen VDAB voor gesprekken, een trajectovereenkomst en uitnodiging voor gesprekken bij SBS Skill Builders, een trajectovereenkomst van de VDAB, bewijzen nederl. les (waaronder een inschrijvingsformulier, attesten NT2, inschrijvingsfiches, een resultatenblad, deelcertificaten! aanwezigheidsattest), een attest van regelmatige deelname aan cursus maatschappelijke oriëntatie, een inschrijvingsbewijs van Centrum Leren & Werken TNA, een attest van verworven competenties (logistiek assistent in de ziekenhuizen), een bewijs van inschrijving bij een centrum voor deeltijds onderwijs. Wanneer we deze documenten ten gronde bekijken, dienen we te stellen dat dit geen doorslaggevende humanitaire elementen zijn waardoor betrokkene het verblijfsrecht zou kunnen behouden.

Uit de documenten blijkt dat betrokkene druk bezig is met werk zoeken. Ze wordt daarbij zeer goed begeleid om haar kansen op de arbeidsmarkt te vergroten. Overeenkomstig voornoemd artikel is de economische situatie van betrokkene inderdaad een element waarmee rekening kan gehouden worden. Aan de hand van de voorgelegde documenten moet worden vastgesteld dat betrokkene, ondanks haar inspanningen en de professionele ondersteuning, heden nog steeds geen economische activiteiten heeft, terwijl ze kennelijk wel al werkzoekende is sinds april 2012 (inschrijving bij interimkantoor ASAP). Gezien deze stand van zaken kunnen de economische belangen van betrokkene in België een beëindiging van het verblijfsrecht niet in de weg staan. Met de eventuele nieuwe capaciteiten/vaardigheden die ze in België heeft verworven, mede dankzij de inspanning van alle ondersteunende initiatieven door de VDAB, heeft zo mogelijks een extra troef indien ze de burger van de Unie vergezelt bij vestiging in een andere lidstaat naar keuze of bij eventuele terugkeer naar het land van oorsprong. Nergens het uit dossier blijkt dat betrokkene op basis van een andere rechtsgrond verblijfsrecht geniet, noch dat zij dit op basis van een andere rechtsgrond heeft ingeroepen. Om deze reden levert de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten af.”

Bij arrest nr. 129 315 van 15 september 2014 verwierp de Raad het annulatieberoep dat door de vader van verzoekster werd ingediend tegen de hogervermelde bijlage 21 die ten aanzien van hem getroffen werd, voor zover het de beslissing betreft die een einde stelt aan het verblijf. De Raad vernietigde wel de beslissing waarbij een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven werd.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster op, “Schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van artikel 8 en 62 van de Vreemdelingenwet”.

Verzoekster betoogt na het schetsen van een algemeen juridische kader waarin theoretische beschouwingen geuit worden, in concreto als volgt:

“2. Toetsing van de bestreden beslissing aan de materiële en formele motiveringsplicht

“De motivering is niet afdoende, zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen.

Verzoekster is de dochter van de heer [A.F.E.B.], aan wie eveneens een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend. Omdat er aan de heer [A.F.E.B.] deze beslissing werd betekend, werd er ook een einde gesteld aan haar verblijfsrecht. De heer [A.F.E.B.] heeft een schorsend beroep ingediend, zodat thans dit bevel om het grondgebied te verlaten geen uitwerking heeft. Voor verzoekster werd er niet individueel gemotiveerd.

De beslissing mist dan ook feitelijke grondslag.

Bijgevolg zijn artikel 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is”.

2.2. Verzoekster kan bezwaarlijk volhouden dat de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf niet individueel gemotiveerd zou zijn. Gelet op het gestelde in artikel 42quater, §1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en gelet op het feit dat verzoekster een verblijfsrecht erkend kreeg op grond van het verblijfsrecht van haar vader, wordt er in de bestreden bijlage 21 terecht verwezen naar het einde dat gesteld werd aan het verblijfsrecht van verzoeksters vader, een gegeven dat verzoekster ook bevestigt in haar verzoekschrift. Gelet op het hogervermelde arrest nr. 129 315 van 15 september 2014 van de Raad is de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeksters vader een definitieve beslissing geworden. De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf beperkt er zich verder niet toe te verwijzen naar het einde van het verblijfsrecht van verzoeksters vader. Tevens wordt een uitgebreide beoordeling gemaakt van documenten die verzoekster aan verwerende partij had overgemaakt. Een schending van de formele motiveringsplicht voor wat betreft de beslissing tot beëindiging van het verblijf blijkt dan ook niet. Verzoekster gaat verder totaal niet in op de door de verwerende partij gedane beoordeling van de door haar overgemaakte stukken, zodat ook geen schending van de materiële motiveringsplicht blijkt m.b.t. voormelde beslissing. De theoretische beschouwingen in het verzoekschrift aangaande de motiveringsplicht tonen daarvan geen schending aan in concreto. De beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht blijft derhalve overeind.

2.3. Verzoekster wijst erop dat haar vader een schorsend beroep heeft ingediend tegen de beslissing tot beëindiging van diens verblijfsrecht, zodat *“thans dit bevel om het grondgebied te verlaten te verlaten geen uitwerking heeft”*, maar te dezen dient de Raad op te merken dat het gegeven dat de uitwerking van de bevelen om het grondgebied te verlaten opgenomen in de bijlage 21 van zowel verzoekster als van haar vader geschorst is door de beroepen die beiden bij de Raad hebben ingesteld, dit op grond van artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet, niet maakt dat die bevelen onwettig zouden zijn. Waar verzoekster echter wel in kan worden gevolgd is de opgeworpen schending van de formele motiveringsplicht in het licht van artikel 8 van de Vreemdelingenwet, en meer bepaald haar betoog dat de verwerende partij *“de feitelijke gegevens moet vermelden waarom zij meent één van de criteria in artikel 7 te kunnen invoeren”*. Dit betoog in zijn geheel genomen vormt wel degelijk een uitleg van de wijze waarop verzoekster meent dat artikel 8 van de Vreemdelingenwet geschonden werd. De exceptie van onontvankelijkheid van dit onderdeel van het middel, door de verwerende partij opgeworpen in haar nota, is dan ook ongegrond. De wetgever heeft in artikel 8 van de Vreemdelingenwet – zonder in enige uitzondering te voorzien – uitdrukkelijk gesteld dat een bevel om het grondgebied te verlaten de bepaling van artikel 7 van de Vreemdelingenwet die werd toegepast dient te vermelden. In de bestreden bijlage 21 figuren noch juridische noch feitelijke overwegingen op grond van artikel 7 van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd .

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen voor zover het ingesteld werd tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 december 2013 tot beëindiging van het verblijfsrecht.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA